

Nobilissimo, doctissimoq. viro
D. Constantino Hugonio Equiti
Cassar Barlaeus S. P. D.

Quod Virgilio apud Augustum Caesarem fuit Asinius
Pollio, Ausonio apud Gratianum Imperatorem Paulinus,
Marthali apud Domitianum Priscus, id tu apud Aurianum
mibi es, Summamissime Hugoni. Nampe illi summis
poetis summorum Imperatorum gratiam impetrare: tu
homini indigno ac immerenti Gravissimum Principem
magis magisque conciliare pergis, et eodem facto non
minus tuas quam laudatissimi Principis virtutes
illustras. Et nescio an melius sit praemys dignas iudicare
litteras, an praemia ipsam conferre. Illud extra controversiam
est, postremis hoc priori debere. Quamobrem quas
gratias me agere nescire est, utriq. agam, alteri ut datori,
Caltori ut auctori: In illo habitabatam eximiam, in hoc
singularum studiorum amorem, et in me propensissimum animum
exosculatus. Forunt quida Mercurium animas & inferis
reducere. Cetera fabulam tu is es, qui me ad tartara
iam pridem depresso, desorbimq. ad Superos reducas, et
eorum favore irradias, per quos stat, ne male sit
Musarum cultoribus. Aurum ramum Aeneas ad Silyros
campos proficiscenti ostendit Sibylla. Tu mimice fabulosam
nuncias, quo sensim ad eam beatitudinem vado, qua vitam
in terris conspici facit. Sed quam illa sunt divini
commans, hinc occulta sensus, a Cuius commoda faxo
olim percipias, itam, percepit. nisi quod
illud longi temporis interitum spem misero Sedu
nimis differat. Utinam paulo explicatus locutus
fuisset, quo gaudij causas alteris in animum admittere
potuissem. Si illi Principi salutaris aliqua vocula
exidit, aut a deo emanaret hinc et per se pro
redderet, quaso Exauda, un' xru'te vob, ita idonys d'neq.
Si me scire non vis, prego rogare et precari, ut occasionibus
invenire, quibus promovri posse vos meas putabim.
Principum favorem occupare oportet, ne longiore mora

A qua litteris tuis
inspergit:

Hug. 37.

torpescat. Jam familiaris istis sum similis, qui imaginaria
causa stomachum doludunt, aut Micillo Luciano, qui
somnia divos sibi videbat. Speciem beneficij cuiusdam
fingere mihi possunt, non polliceri, optare, non sperare.
In te omnis spes est, loquor uti d'arceator, per quem
indigne dabitur, si non p'gat mihi oblectari futuram
iniquitas. Diure solent Salustius, non se Antonium
magis maioris favore, quam trecentos Senatus, quorum
patronio se tutum putabat Cicerone. Ego nunquam te
amicis quibz. omnibus praefero. O si dies ille affulgeret
aliquando, quo de Principe nostro diure h'eat, quod
de Augusto Naromanus ait Tityrus:

Veris nobis sacra ferat,
Namq. erit ille mihi semper veris. illius usq.
In Promethe nostris impletur caribus aures.
Ille mihi dici modicis, ut carnis, et ipsum
Ludere quae velle calamo permisit agresti.

Hactenus vult miseriam digastulo inclusus scripsi da, quae
scripsi, obprobriatibus bona menti curis domosibus. His
non nihil expositis forte meliora p'bre, aut magis p'ria.
Dico forte, nam inclusas curis aviculas et occidit
melius carere ferunt. Vale vir doctissime &
Simamissime et me opus tuum ama.
Lugd. Bat. xxv. Nov. l. mcccxxxix.

Edele, Zee
Mits Zee

Constantijn Huygens Bidde
D' S. S. Marij van S. S. E. hie
Woonende op de Gout Straat
bij t' Goff

Huyg

pro

25. 9b. 27.